Imie i nazwisko:	Nr indeksu:
------------------	-------------

Metody Programowania 2022 — Egzamin

28 czerwca 2022 r.

Oceny (progi): 14 pkt - 3.0, 17 pkt - 3.5, 20 pkt - 4.0, 23 pkt - 4.5, 26 pkt - 5.0

Zadanie 1. (2 pkt)

W poniższych wyrażeniach <u>podkreśl</u> wolne wystąpienia zmiennych. Dla każdego związanego wystąpienia zmiennej, narysuj strzałkę *od* tego wystąpienia *do* wystąpienia wiążącego je.

```
(lambda (y) (let ((x z) (let* ((x 42) (let* ((x 3)) (y (+ x 3))) (y (+ x 2 x)) (lambda (f x) (f x y x)))) (f x y x)))) (f x y x))))
```

Zadanie 2. (3 pkt)

W poniższych trzech definicjach procedur za literami A, ..., E ukryto wszystkie wystąpienia procedur 1 i st, cons i append. Odkryj wywołanie których z tych procedur powinno znajdować się w oznaczonych miejscach tak, by procedury te zachowywały się zgodnie z nazwą i opisem.

Wybierz n pierwszych elementów listy. Jeśli lista jest krótsza niż n, wartością procedury jest cała lista:

```
(define (take n xs)
  (if (or (= n 0) (null? xs))
    null
      (A (car xs) (take (- n 1) (cdr xs)))))
A =
```

Dodaj element na koniec listy

```
(define (snoc xs e)

(if (null? xs)

(B e)

(C (car xs) (snoc (cdr xs) e))))

B = _____ C = ____
```

Utwórz listę biorąc na zmianę kolejne elementy z list, np.

```
> (interleave '(1 2 3 4 5 6) '(a b c d e))
'(1 a 2 b 3 c 4 d 5 e 6)
```

Gdy jedna lista jest pusta, wstaw resztę elementów drugiej listy:

Zadanie 3. (	5 pkt)		A SHEET		501
wszystkie ele	cedurę merge, scalając nenty list podanych jak wo, obliczenie (merge	o argumenty (wraz	z powtórzeniami	).	
define (me					
					- 1
					- 1
	słowem) czy Twoja do			-	
Korzystając niżej, zaimo	z procedury merge zde ementuj procedurę me	iniowanej powyżej	oraz procedury sp	olit, której specyfi	ikację podajemy
rtowania prz	ez scalanie. Zakładamy	że procedura spli	t dzieli listę na p	ołowy i zwraca pa	re list (możemy
ozyc ze w pr cykładowo ol	zypadku gdy lista jest n oliczenie (split '(5	eparzystej długości, 3 2 1)) jest rów	, druga z otrzyma: noważne obliczer	nych list jest dłużs: niu (cons 1 (5 4)	za niż pierwsza): '(3 2 1)).
Uwaga: pro	cedury split nie trzel	a definiować, zakła	damy że jest dan	a!	
1110 (110)	2011 (23)				

Zadanie 4. (5 pkt)

Rozważmy strukturę danych podobną do list, ale która pozwala na konkatenację w czasie stałym: konkatenacja jest dodatkowym konstruktorem tego typu danych. W języku Plait taką strukturę zdefiniujemy przy pomocy następującego typu danych.

```
(define-type (AList 'a)
  (a-null)
  (a-cons [hd : 'a] [tl : (AList 'a)])
  (a-append [l : (AList 'a)] [r : (AList 'a)]))
```

Sformuluj zasadę indukcji dla tego typu danych.

Rozważmy następujące dwie funkcje, które odpowiednio odwracają rozważane listy oraz transformują je do zwykłych list.

Dodatkowo przyjmij poniższą definicję standardowej funkcji reverse, działającą w czasie kwadratowym.

```
(define (reverse xs)
  (type-case (Listof 'a) xs
  [empty empty]
  [(cons x xs) (append (reverse xs) (list x))]))
```

Pokaż, że podana implementacja odwracania rozważanych list jest zgodna z odwralist, tzn. pokaż, że dla dowolnego xs typu (AList 'a) zachodzi (to-list (a-r (to-list xs)). Twój dowód prawdopodobnie będzie wymagał kilku lematów dotyc	ev xs)) = (reverse
funkcji takich jak append albo reverse. Nie musisz ich dowodzić – wystarczy, że je	sformulujesz.
	76

Zadanie 5. (3 pkt)

Cykliczna lista łączona składa się z węzłów, z których każdy wskazuje na swojego następnika (następnikiem ostatniego węzła jest pierwszy węzel). W tym zadaniu węzły cyklicznej listy łączonej wzbogacimy o wskaźnik na następnika swojego następnika: dla dowolnego węzła e powinno zachodzić (eq? (node-next (node-next e)) (node-next -next e)).

```
(define-struct node (elem [next #:mutable] [next-next #:mutable]))
```

Zaimplementuj wstawianie nowego węzła zawierającego podany element (elem) do listy za następnikiem podanego węzła (node).

(define (insert-after-next node elem)

Zadanie 6. (2 pkt)

Uzupełnij kontrakt w poniższej definicji standardowej procedury appendémap. Kontrakt powinien zostać
naruszony dokładnie wtedy, gdy procedurze przekazano niewłaściwe dane, które prowadzą do błędu
wykonania.

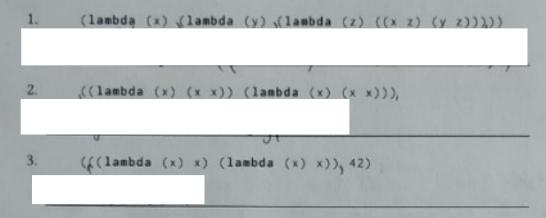
```
(define/contract (appendamap f xs)
```

```
(if (null? xs)
null
(append (f (car xs)) (append map f (cdr xs)))))
```

Napisz (jednym zdaniem) czym różnią się kontrakty od typów.

Zadanie 7. (3 pkt)

Czy następujące wyrażenia są dobrze typowane w systemie typów języka Plait i jeśli tak, to jaki jest ich typ główny?

Zadanie 8. (2 pkt)

Liczby Padovana są zdefiniowane przy pomocy równania rekurencyjnego w podobny sposób, jak liczby Fibonacciego:

$$P_0 = 1$$
  $P_1 = 1$ $P_2 = 1$ $P_{n+3} = P_{n+1} + P_n$

Zdefiniuj w języku Racket ciąg liczb Padovana w postaci nieskończonego strumienia, używając procedur stream-cons, stream-cdr i map2 znanych z wykładu. Eleganckie rozwiązanie nie używa rekurencyjnych procedur pomocniczych; za rozwiązanie używające takich procedur można uzyskać maksymalnie 1 punkt.

(define padovan-numbers

Zadanie 9. (5 pkt)

W tym zadaniu rozważamy prosty język funkcyjny, dla którego niekompletne definicje składni abstrakcyjnej (typ Exp), typu wartości (typ Value) oraz ewaluatora (procedura eval) pokazane są poniżej. Ewaluator korzysta ze standardowych funkcji pomocniczych dodawania wartości liczbowych (funkcja add), splikowania (domknięcia) funkcji do wartości (funkcja apply) oraz obsługi środowiska (funkcje lookup-env i extend-env), których definicje są takie jak na wykładzie.

Należy rozszerzyć język o dwie jednoargumentowe formy specjalne: delay i force. Konstrukcja delay ma za zadanie odroczyć ewaluację swojego argumentu zwracając wartość reprezentującą odroczenie. Konstrukcja force ma za zadanie zwrócić wartość swojego argumentu: jeżeli argumentem jest odroczone obliczenie, to force wymusza jego obliczenie, a w przeciwnym razie zachowuje się jak funkcja identycznościowa. Uwaga: nie wymagamy by wartość odroczonego obliczenia była spamiętywana. Istotnym natomiast jest, by Twoja implementacja była zgodna ze statycznym wiązaniem zmiennych.

Uzupełnij brakujące fragmenty kodu w poniższych definicjach typów Exp i Value oraz funkcji eval.

```
(define-type Exp
  (numE [n : Number])
  (addE [e1 : Exp] [e2 : Exp])
  (varE [x : Symbol])
  (letE [x : Symbol] [e1 : Exp] [e2 : Exp])
  (lamE [x : Symbol] [e : Exp])
  (appE [e1 : Exp] [e2 : Exp])
```

```
(define-type Value
  (numV [n : Number])
  (funV [x : Symbol] [e : Exp] [env : Env])
```

```
(define (eval [e : Exp] [env : Env]) : Value
  (type-case Exp e
    [(numE n)
    (numV n)]
    [(addE e1 e2)
    (add (eval et env) (eval e2 env))]
    [(varE x)
    (lookup-env x env)]
    [(letE x e1 e2)
    (let ([v1 (eval e1 env)])
       (eval e2 (extend-env env x v1)))]
    [(lamE x b)
     (funV x b env)]
    [(appE e1 e2)
     (apply (eval e1 env) (eval e2 env))]
```

Zakładając, że mamy do dyspozycji parser par se, a puste środowisko jest reprezentowane przez mt-env, podaj wynik wywołania

przy swojej implementacji. Możesz przyjąć listową reprezentację środowiska.